

Drahomíra Gunárová - scénář

H: Drahomíra Gunárová se narodila 21. března 1953 v Lounech. Měla čtyři bratry. Maminka se jmenovala Anna a tatínek Jan.

0010 – 0:21-0:26

„Mamince bylo taky šestnáct let, když se s mým tátou dala dohromady.“

H: Zrovna byla válka a Anna doprovázela Jana do Mezilaborců, kde měli vojáci sraz. Maminka byla nemocná a měla žízeň.

0010 – 0:50 – 1:01

„Tak tam byla takhle studánka na poli a naklonila se, napila se a pár kroků dali a říká, najednou vybuchla mina“

H: Měli štěstí. Drahušky tatínek bojoval po boku Ludvíka Svobody na Dukle u Svidníku. Vyprávěl o tom svým dětem.

0010 – 17:07 – 17:14

„My jsme byli normálně v pasti a povídá a dostali jsme se z toho, některý padli, ale dostali jsme se.“

0010 – 17:55 – 18:02

„Nad náma Němci a my jenom, taková stezka a my šli a museli jsme projít tou stezkou.“

H: Jan byl zraněný do stehna, poté ho pustili z vojny domů. Později dostal od Ludvíka Svobody vyznamenání.

0010 – 15:18 – 15:25

„To jsme bydleli na Slovensku, von dostal pozvání z prezidentský kanceláře a von si mě vzal s sebou.“

0010 – 15:37 – 15:47

„A já vám řeknu popravdě. Ludvík Svoboda, když viděl tátu mého, ten ho hned poznal a přišel: Servus Janko moj. Bylo to moc hezký.“

H: Když bylo Drahušce šest let a měla nastoupit do školy, vážně onemocněla, skončila v nemocnici.

0010 – 6:09 – 6:14

„A tam jsem padla do komatu a byla jsem v komatu necelý dva měsíce.“

0010 – 6:27 – 6:29

„V jedné ruce výživu, v druhé ruce krev.“

H: Doktoři mamince nedávali moc naděje, ale nakonec se z toho Drahuška dostala.

0010 – 7:46 – 7:53

„A já si pamatuju na 1. máje venku křičeli hurá, ať žije první máj a já jsem se probrala.“

H: Do první třídy nakonec nastoupila až v osmi letech, protože se u ní často střídaly nemoci. Drahuška každý půl rok střídala školu. Na jaře jezdili do Čech na brigádu a na podzim na Slovensko. V Čechách ve škole mluvila česky, na Slovensku rusky.

0010 - 39:51 – 40:09

„Mně to nepřekáželo, že jsem chodila tady a tam. Ale já jsem doma, já jsem takhle, já víc mluvila česky než ukrajinsky, rusky, mě ta řeč nebavila. A ve škole taky mi nepřekáželo.“

H: Drahuška měla krásné dětství, nejvíce si hrála se svými bratry. Hodně času strávila se svým bratrem Jendou.

0010 – 9:48-10:02

„Mně bylo 14 let, chodila jsem po zábavách s bráchou. Hele my jsme šli večer na zábavu, ráno v pět hodin vlakem jsme přijeli domů, jsme se převlíkli a do chléva jsme šli.“

H: Zatímco Drahuška šla do chléva, tak její bratr šel z brokátu nové oblečení a na další zábavě jim pak všichni záviděli.

0010 – 10:26 – 10:31

„Já přišla z chléva, von mi ušil sukýnku, bolérko, sobě ušil kalhoty, zvoňáky.“

H: S manželem Jaroslavem se Drahuška seznámila na Slovensku v Mezilaborcích, když jí bylo 16 let.

0010 – 35:53 – 35:59

„Můj táta nechtěl, ale já jsem si postavila svoji hlavu, on svoji.“

H: S Jaroslavem je už 54 let, mají spolu pět dětí, 3 syny a dvě dcery. Od roku 1977 žijí v Jirkově. V současné době si Drahomíra se svým manželem užívá důchodu a věnuje se vnoučatům.

Paní Drahomíra vzkazuje dnešní generaci.

0009 – 9:27 – 9:38

„Ať si váží svojí rodiče, protože to je nejdůležitější a aby se chovali jeden k druhému slušně.“